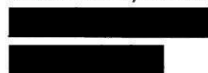

dr. Bánszky József Frigyes

ALKOTMÁNYBÍRÓSÁG	
Ügyszám: IV/ 0 1 8 7 3 - 2 / 2020	
Érkezett: 2021 JAN 25.	
Példány: 5	Kezelőiroda:
Melléklet:	Ügyszám: IV/1873-1/2020 dt:

Tisztelt Alkotmánybíróság!

A 2020. december 28-án kézhez vett hiánypótlási felhívásra, a felhívásnak megfelelően a kiegészítésekkel egységes szerkezetbe foglalt az Alkotmánybíróságról szóló 2011. évi CLI. törvény (továbbiakban Abtv.) 26. § (1) bekezdése, valamint Abtv. 27. § (1) bekezdése alapján az alábbi

alkotmányjogi panaszt

terjesztem elő:

1. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg az 1997. évi LXXXI. törvény (továbbiakban Tny.) (2018. július 25-ig hatályos) 18. § (2) bekezdés c) pontjának alaptörvényellenességét, és az esetben annak *alkalmazásának kizárását* az Abtv. 41. § (3) bekezdése alapján (Abtv. 26. § (1) szerint).
2. Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy állapítsa meg a KÚRIA Kfv.VII.37.179/2020/9 számú ítéletének, valamint a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.078/2019/9. számú ítéletének alaptörvényellenességét, és az Abtv. 43. § (1) bekezdésének megfelelően azt semmisítse meg (Abtv. 27. § (1) szerint).

Kérelmem indokolásaként az alábbiakat adom elő:

1. Az indítvány benyújtásának törvényi és formai követelményei

a) A pertörténet és a tényállás rövid ismertetése, a jogorvoslati lehetőségek kimerítése

A Békés Megyei Kormányhivatal 2016.04.14. napján kelt BEL-503/3059-15/2016. iktatószámmal öregségi nyugdíjat állapított meg, amit ugyanezen hivatal jogutódja a Békés Megyei Kormányhivatal Békéscsabai Járási Hivatala BE-02/L503/849-14/2017. számú 2019. 02. 05. napján kelt határozatával visszavonta. Fellebbezésem alapján a Budapest Főváros Kormányhivatala 2019. 05. 08-án kelt BP/L556/383-8/2019 számú határozatával a visszavonó határozatot helybenhagyta. A közigazgatási határozatot ellen keresetet nyújtottam be, amit a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.078/2019/9. számú ítéletével elutasított. A Kúria előtt az ítélet felülvizsgálatát kezdeményeztem, a Kúria *a kérelmet elutasította.*

Az ügy rövid tényállása szerint 2016. február 15-én kérelmeztem 2016. február 17. nappal nyugdíjmegállapítást arra tekintettel, hogy 2016. február 17-én 63. életévemet betöltöttem és a nyugdíjhoz szükséges szolgálati idővel rendelkezem. A Békés Megyei Kormányhivatal 2016. február 17-edikei kezdettel [REDACTED] öregségi nyugdíjat állapított meg. Az igényelbírálást követően 2016. augusztus 10-én a Nemzeti Adó- és Vámhivaltól (továbbiakban: NAV) adatszolgáltatás érkezett arra vonatkozóan, hogy a nyugdíjmegállapítás időpontjában foglalkoztatási jogviszonyban álltam.

Budapest Főváros Kormányhivatala Nyugdíjbiztosítási Főosztály Ellenőrzési Osztálya 2016. november 17-én készült jegyzőkönyvében rögzítette, hogy a nyugdíjmegállapítás időpontjában munkavégzésre irányuló egyéb jogviszony keretében biztosított voltam. A nyugdíjbiztosítási igazgatási szerv 2017. január 24-én értesített, hogy öregségi nyugdíj ügyemben hivatalbóli eljárást indít. A közigazgatási eljárás során 2017. január 31-én megkereste a Békés Megyei Kormányhivatal ellenőrzési szakterületét, hogy a [REDACTED] és [REDACTED] foglalkoztatónál végezzen ellenőrzést. Az ellenőrzésről készült jegyzőkönyvek 2017. március 23-án megérkeztek a Békés Megyei Kormányhivatalhoz. Az ellenőrzési szerv megkereste a NAV-ot is, ellenőrzés lefolytatása céljából, az egyes adókötelezettségek teljesítésére irányuló vizsgálat eredményét a közigazgatási szerv 2017. október 17-én kapta meg. A közigazgatási szerv 2017. november 3-án ismét megkereste Budapest Főváros Kormányhivatala Nyugdíjbiztosítási Főosztály Ellenőrzési Osztályát, aki a megkeresést a NAV-hoz áttette. A NAV jogkövetési vizsgálatot folytatott le a biztosított jogviszonyt bejelentő adatszolgáltatónál, melyről a tájékoztatást 2019. január kapta meg. A közigazgatási szerv 2019. február 5-én kelt határozatával a nyugdíjat megállapító határozatot visszavonta. Határozati megállapításának lényege, hogy a [REDACTED] (megbízó részéről 2016. február 10-től 2016. március 21-ig fennállt megbízási szerződés alapján 130.200 Ft. díjat fizetett meg, mely alapján ebben az időszakban biztosítottnak minősülök. Ezért esetemben a Tny. 18. § (2) bek. c) pontjában foglalt feltétel (biztosítási jogviszony nem áll fenn) nem teljesült, a nyugdíjmegállapítást vissza kell vonni.

A döntés elleni fellebbezésemben vitattam, hogy az [REDACTED] adatszolgáltatás helyes, ugyanis a kérdéses megbízási szerződés alapján elvégzett munka késedelmesen és nem az adatszolgáltatásban szereplő értékkel lett teljesítve.

A fellebbezés alapján eljáró felettes szerv a határozatot azonos indokolás mellett helybenhagyta.

A másodfokú döntés ellen 2019. július 30-án nyújtottam be keresetlevelet. A peres eljárás során a bíróság azt vizsgálta, hogy a bejelentés napján biztosítottnak minősültem-e. E körben vizsgálta, hogy a megbízás értékmódosítása alapot ad-e a megbízási díj csökkentésére. A periratok alapján a bíróság álláspontja szerint az előbbi körülmény nem ad alapot a megbízási díj csökkentésére, ezért a kérdéses időszakban kifizetett megbízási díj összege alapján biztosítottnak minősülök, ezért a közigazgatási határozatok jogszerűen állapították meg, hogy a Tny. 18. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt feltétel nem teljesülése okán a nyugdíjmegállapítás feltételei nem állnak fenn. A peres eljárás során a közigazgatási szerv határidő túllépésének vizsgálata körében a bíróság a közigazgatási szerv ügyintézési idő számítását elfogadta, az általunk kérdésként megfogalmazott több száznapos csúszások a bíróság ítéleti indokolása szerint a közigazgatási szerv részéről megfelelően igazoltak.

A bíróság döntése ellen a Kúriához felülvizsgálati kérelmet nyújtottam be, aki a keresetemet elutasította.

b) A jogorvoslati lehetőségek kimerítése:

Az ítélet ellen fellebbezésnek helye nincs.

Az ítélet felülvizsgálatát kezdeményeztem a Kúria előtt 2020. január 13.-án.

A Kúria a felülvizsgálati eljárást 2020. június 17.-én kelt Kfv.VII.37.179/2020/9 számú ítéletével a Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.078/2019/9. számú ítéletét hatályában fenntartotta.

c) Az alkotmányjogi panasz benyújtásának határideje

A Gyulai Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 3.K.27.078/2019/9. számú ítéletét 2019. 12. 16-án elektronikus úton az ügyvéd vette át.

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó Dr Maklári László ügyvéd 2020. szeptember 16.-án kapta meg elektronikusán a Közigazgatási Bíróságtól a Kúria ítéletét.

Az Abtv. 30. § (1) bekezdés, valamint az Ügyrend 32. § (2) bekezdés értelmében az alkotmányjogi panasz benyújtására nyitva álló határidő 2020. október 19. napja.

d) Az indítványozó érintettségének bemutatása

1. A Tny. 18. § (2) bekezdés c) pontjának figyelembevételével hozott közigazgatási határozat és bírósági ítélet a korábban részemre megállapított öregségi nyugdíjat megszüntette, mely döntés így jogaimat, érdekeimet sérti.

2. Az elsőfokú közigazgatási eljárás az ügy indítását követő két év elteltével fejeződött be, megsértve az Alaptörvény XXIV. cikk (1) bekezdésében rögzített eljáráshoz való jogomat, az idő múlása következtében számos bizonyítási, védekezési lehetőségtől estem el, továbbá jelentős anyagi károm, jövedelemkiesés keletkezett, mely körülményt a bíróság tévesen nem vizsgálva fogadta el jogszerű eljárásként, ezáltal sérült az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésében biztosított jogom.

e) Annak bemutatása, hogy a bíróság a döntésében vagy az eljárásában a támadott jogszabályi rendelkezéseket alkalmazta, és hogy ez a bírói döntést érdemben befolyásolta vagy a felmerült kérdés alapvető alkotmányjogi jelentőségű kérdés.

a.) A bíróság a Tny. 18. § (2) bekezdés c) pontjára alapozva állapította meg a közigazgatási – nyugdíjat visszavonó - határozatok helyességét

b.) A közigazgatási hatóságok eljárási határidő betartására vonatkozó közigazgatási szervek **számítását** alapvető alkotmányos jogaim megsértésével fogadta el az eljáró bíróság.

2. Az alkotmányjogi panasz benyújtásának érdemi indokolása

a) Az Alaptörvény megsértett rendelkezéseinek pontos megjelölése

1. A Tny. 18. § (2) bekezdés c.) pontja sérti az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdés, a XV. cikk (1) bekezdés, továbbá a XIX. cikk (4), valamint XV. cikk (5) bekezdésének rendelkezéseit.

2. A közigazgatási eljárás elhúzása sérti az Alaptörvény XXIV. cikkének (1) bekezdésében foglalt jogaimat, az igénylő terhére visszamenőlegesen nyugdíjjogosultságot megszüntető határozat e tekintetben Alaptörvényt sértő és jogellenes. A hatósági eljárás jogszerűségét felülvizsgáló bíróság döntése az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésébe ütközik, mert figyelmen kívül hagyja a méltánytalan, igazságtalan, azaz nem tisztességes hatósági eljárásban történeteket.

b) A megsemmisíteni kért jogszabály, jogszabályi rendelkezés alaptörvény-ellenességének indokolása

1. Az Alaptörvény XII. cikk (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van a **munka** és a foglalkozás **szabad megválasztásához**, valamint a vállalkozáshoz. Képességeinek és lehetőségeinek megfelelő munkavégzéssel mindenki köteles hozzájárulni a közösség gyarapodásához. A hatályos jogi szabályozás szerint az öregségi nyugdíj mellett korlátozás nélkül lehet munkavégzésre irányuló

tevékenységet végezni, annak feltételei jogszabályban (törvényben) szabályozottak. Azonban a vitatott jogszabályi rendelkezés szerint a nyugdíjjogosultságot szerzett munkát végző személy nyugdíjának megállapítását csak abban az esetben kérheti, ha az adott egzisztenciális munkaviszonyát feladva, azt megszüntetve kéri nyugdíjjogosultságának megállapítását. A jogszabály nem foglalkozik azzal a kockázattal, hogy ilyen feltételek mellett a nyugdíj megállapítást követően az újrafoglalkoztatás a munkáltató részéről ténylegesen megvalósul-e vagy sem. Ezáltal a sérelmezett jogszabályhely szükségtelenül, értelmezhető indok nélkül korlátozza ezen alkotmányos jogot, szükségtelenül kényszerítve a nyugdíjjogosultságot szerzett személyt, hogy nyugdíj megállapítását csak akkor kérje, kérhesse, ha már foglalkoztatásra irányuló (biztosítási) jogviszonya megszűnt, annak ellenére – ahogy arra már utaltam – az állam az öregségi nyugdíj melletti munkavégzést elismeri.

Az Alaptörvény XIX. cikk (4) bekezdése szerint Magyarország az **időskori megélhetés biztosítását** a társadalmi szolidaritáson alapuló egységes állami nyugdíjrendszer fenntartásával és önkéntesen létrehozott társadalmi intézmények működésének lehetővé tételével segíti elő, úgy, hogy az Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdése szerint **Magyarország külön intézkedésekkel védi** a családokat, a gyermekeket, a nőket, **az időseket** és a fogyatékkal élőket.

A támadott jogszabályhely sérti az Alaptörvény XV. cikk (1) bekezdését, mert indokolatlanul tesz különbséget biztosítás hatálya alatt lévő, valamint biztosítás hatálya alatt nem lévő nyugdíjjogosultak között. A vitatott jogszabályi rendelkezésben nem mutatható ki semmi olyan körülmény, ami a hátrányt szenvedő fél (biztosítás hatálya alatt lévő nyugdíjjogosult) alapvető (Alaptörvény XIX. cikk (4) bekezdés, valamint Alaptörvény XV. cikk (5) bekezdésében rögzített) jogát másik alapvető jog érvényesülése érdekében korlátozza. E korlátozásnak ésszerű indoka nincs, diszkriminatív különbséget tesz a nyugdíj megállapításakor az egyébként előírt tartalmi feltételeket teljesítő személyek között. Különösen Alaptörvényt sértő ez annak tükrében, hogy a nyugdíjkérelem benyújtását követő napon már újból biztosítással járó jogviszony alanya lehet a nyugdíjra, nyugellátásra egyébként jogosult személy. A Tny. 18. § (1) bekezdés c) pontja alapján 2016. február 17-én **44 évnél eredményesebb munka és betöltött 63 év okán a nyugdíjra jogosult vagyok. Más nyugdíjjogosultságot szerzett honfitársamtól az különböztet meg, hogy a nyugdíjkérelem benyújtásának napján biztosítottnak is minősülök.** Tekintettel arra, hogy az inkriminált jogszabályhely olyan feltételt támaszt a nyugdíjjogosultság megállapításához, ami nincs összefüggésben sem az életkorral, sem az elvégzett munkával, ezért Alaptörvény ellenesen korlátozza az Alaptörvényben egyébként biztosított időskori megélhetéshez biztosított jogot. A jogalkotó indokolatlan és szükségtelen adminisztratív feltételhez köti a nyugdíjmegállapítást.

A fentebb idézett Alaptörvényben rögzített elvek és jogosultságok - úgymint az idősek védelme, időskori megélhetés biztosítása, szabad döntés a munka vagy a nyugdíjba vonulás megválasztása körében, diszkrimináció tilalma - esetemben a már hivatkozott Tny. 18. § (2) bekezdés c) pontjának alkalmazása miatt mind sérelmet szenvedtek. Életkorom és munkában töltött éveim ellenére megélhetésem biztosítására újfent munkába kellett állnom, mert a nyugdíjrendszerből a közigazgatási szervek adminisztratív módon kizártak, esetemben az Alaptörvény XIX. cikk (4) bekezdésében, XV. cikk (5) bekezdésében foglaltak nem jutottak érvényre, azok sérültek.

Kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy esetemben a Tny. 18. § (2) bekezdés c) pontjának alkalmazását zárja ki.

2. Az Alaptörvény **XXIV. cikk** (1) bekezdése szerint mindenkinek joga van ahhoz, hogy ügyeit a hatóságok részrehajlás nélkül, **tisztességes módon és ésszerű határidőn belül intézzék.**

Esetemben ez nem teljesült. A közigazgatási szerv halogatása, időhúzó, hozzá nem értő, nemtörődöm

magatartása vezetett az eljárás elhúzódásához, amivel számomra jelentős kárt és érdeksérelem okoztak.

A károm a jelentős összegű visszafizetési kötelezettségben testesül meg, az érdeksérelem pedig abban jelenik meg, hogy az időmúlás következményeként egyre távolabb kerülök attól, hogy az egész ügyet kiváltó téves adatszolgáltatás helyreállítására reális esélyem maradjon. A nyugdíjkérelmemet 2016. február 15-én adtam be, mely kérelem alapján a nyugdíjszerv 2016. április 14-én nyugdíjat állapított meg. A téves adatszolgáltatás tényszerűen 2016. augusztus 10-én már a közigazgatási szerv rendelkezésére állt. 2016. november 17-én jegyzőkönyv rögzíti az adatszolgáltatás tartalmát, azonban érdemi eljárási cselekményt a hatóság hivatalosan csak ezt követően 2017. január 24-én kezdett.

Annak ellenére, hogy az adatszolgáltatás alapján egyértelműen beazonosítható, hogy mely munkáltatótól/foglalkoztatótól származott nyugdíjjárulék-alapot képező jövedelemre vonatkozó adatszolgáltatás, az eljáró szerv az adatot szolgáltató foglalkoztató illetékessége szerinti hivatali NEM kereste meg az ügy tisztázása érdekében, mindössze az egyéb nemleges adatok tisztázására indított megkeresést 2017. január 31-én.

Nem igazolta a közigazgatási szervek részéről az sem, hogy 2017. január 31. és október 17-e között eltelt **259 napban**, milyen jogszerű, határidőben elvégzett cselekmények történhettek, mikor a vonatkozó akkor hatályos adózás rendjéről szóló törvény 30 napos ügyintézési (ellenőrzési <egyész adókötelezettségek teljesítésére irányuló/jogkövetési vizsgálat>) határidőket állapítanak meg.

A közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló törvény (továbbiakban: Ket.) szerint a megkeresés/jogsegély valóban nem számít bele a határidőbe, azonban ha a válasz időben nem érkezik meg, a Ket. 26. § (7) alapján a megkeresőnek tájékozódnia kell megkeresésének állásáról és a szükséges intézkedést megtenni, pl. felettes szervet megkeresni. Ilyen jellegű tájékozódás, Ket. szerinti intézkedés az ügymenet gyorsítása érdekében a megkereső részéről nem volt, az ügy ésszerű időben történő lezárás érdekében nem tett meg minden szükséges intézkedést, így az esetlegesen más hatóság, közigazgatási szerv részéről felmerülő határidő túllépés érdemben jelen eljárás határidejének túllépését is eredményezi, a közigazgatási szerv felelőssége e tekintetben fennáll.

A hatósági eljárás méltányosságának, illetve tisztességességének alapvető feltétele, hogy a közigazgatási hatóságok a rájuk irányadó jogszabályi határidőket betartsák. Különösen erősen kell, hogy érvényesüljön ez a követelmény azokban az esetekben, amikor a közigazgatási hatóság az ügyféllel szemben szankciót (nyugdíjat vissza kell fizetni) állapít meg.

A tisztességes hatósági eljáráshoz való joghoz hozzátartozik annak biztosítása, hogy a közigazgatási hatóságok a rájuk vonatkozó határidőket betartsák, és a bíróságok e határidők be nem tartását ne az ügyfél terhére, hanem javára értékeljék. A tisztességes eljárás keretén belül a jogalkalmazó szervezeteknek a jogalkotó által meghatározott kötelezettségeiket határidőben kell teljesíteni, az ügyfelet nem lehet indokolatlanul hosszú ideig bizonytalanságban tartani. A tisztességes hatósági eljáráshoz való alaptörvényben biztosított jogból az következik, hogy a közigazgatási hatóságok számára a jogalkotó által meghatározott határozathozatali határidő elmulasztásának ódiumát a mulasztó, jogszabályi kötelezettségüket határidőben nem teljesítő hatóságok, ne pedig az ügyfelek viseljék.

A 735 napig folyó eljárás nem felel meg az Alaptörvényben rögzített tisztességes és ésszerű határidőn belül történő hatósági ügyintézésnek, mindezekon felül az idő múlásának következtében a további bizonyításban, téves adatszolgáltatás helyreállításában akadályoz, hátráltat. Mindezek mellett a visszafizetési kötelezettség összege hónapról hónapra nőtt, a nyugdíjmegállapítás időpontja az arra való jogosultság és igénylés eredeti időpontjához képest évekkel tolódott el.

Ha a közigazgatási eljárást a közigazgatási szerv a 2016. augusztus 10-én rendelkezésére álló adatszolgáltatás alapján időben megindítja és az előírt 22 munkanapon belül befejezi az eljárást, és

nem 735 nap alatt, észszerű időn belül lett volna még lehetőségem élni a Tny. 64. § -ban foglalt visszamenőleges nyugdíj megállapítás lehetőségével, úgy hogy vagyoni kár ne keletkezzen. A közigazgatási szervek a sorozatos határidő csúszások miatt ettől is elzártak, jogaimat korlátozták.

A bíróság valótlamul állítja, hogy a széleskörű bizonyítás miatt, és illetékességi okok miatt jogszerűen húzódhatott idáig az eljárás. A bíróság nem vizsgálta a perben előhozott kifogásainkat (a határidő levezetése sem az alperes, sem a bíróság részéről nem történt meg), a bíróság csak elfogadta és tényként kezelte az alperes közigazgatási hatósági állítást, így a hatósági eljárás jogszerűségét felülvizsgáló bíróság döntése/eljárása sérti az Alaptörvény XXVIII. cikk (1) bekezdésének rendelkezéseit, ugyanis figyelmen kívül hagyta a méltánytalan, igazságtalan, azaz nem tisztességes hatósági eljárásban történeteket.

Fentiek alapján kérem a Tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy a bírósági ítéletet annak Alaptörvénybe ütköző megállapításai és eljárása miatt semmisítse meg.

3. Egyéb nyilatkozatok és mellékletek

A végrehajtás felfüggesztési kérelmét a Nyugdíjbiztosítási Osztály 2020. 09.28.-án kelt BE/18/649-3/2020 ügyiratszámú végzésében elutasította,

Kérem a tisztelt Alkotmánybíróságot, hogy amennyiben a bíróság az ítélet végrehajtásának felfüggesztését az alkotmányjogi panasz alapján nem rendeli el, akkor az Abtv. 61. § c) pontja alapján hívja fel az eljáró bíróságot az ítélet végrehajtásának felfüggesztésére, figyelemmel arra, hogy a döntés azonnali, egyösszegű végrehajtása saját magam és családom megélhetését súlyosan veszélyezteti.

Nyilatkozat az indítványozó személyes adatainak nyilvánosságra hozhatóságáról: hozzájárulok nevem közzétételéhez.

d) Az érintettséget alátámasztó dokumentumok egyszerű másolatai:

Mellékletek: öregségi nyugdíj megállapító határozat	2016.04.14.	8 oldal
öregségi nyugdíj visszavonó határozat	2019. 02.05.	7 oldal
másodfokú határozat	2019. 05.08.	4 oldal
új nyugdíjmegállapító határozat 2018.10.01.-től	2019.07.03.	9 oldal
elsőfokú ítélet	2019. 10.31.	12 oldal
KÚRIA ítélete	2020. 06.17.	6 oldal

A kiegészítés és egységes szerkezetbe foglalás készítésének időpontja:

██████████, 2021. január 19.

Dr. Bánszky József Frigyes